

Det blåser Nordost

em G H7 em

Det blåser Nordost, si flögen på topp, Han wi-
 Wi måste nu lossa vårt ankare up, Och se-
 H7 em H7

sar at vinden är god, Det bästa jag har, Det
 gla från kärestan god,
 am H7 em G

lemnar jag qwar, Min tro och min kärlek för dig jag ej
 H7 am H7 em

spar, Til döden han lägger mig i graf.

2. Vårt ankare windas och Lotsen om bord,
 Och skeppet det går nu ifrån land,
 Gör då som en redelig flicka sig bör,
 Gack ute på denne vår strand,
 Och skåda uppå,
 De bräderna få,
 Hwar uti jag skal wandra på böljorna blå,
 GUD låte alt lyckeligen gå.
3. Din dyrbara ära bewara med flit,
 Låt ingen på hjertat få rå:
 Men haf du til himlen din endaste lit,
 Så kan du alt sådant bestå,
 Ty äran består,
 När all ting förgår,
 Och tiden bepryder den blomstrande vår,
 Til åldren gör mig grå hår.
4. Et beder jag dig min utwaldaste wän,
 Gråt intet när jag tar afsked,
 De tårar de komma så swåra igen,
 Och göra uppå resan mig we:
 Men om det så är,
 Du håller mig kär,
 Så sucka til HERran han hjälper mig wäl,
 Så får du mig snarligen igen.
5. Jag tänker försöka min lycka uppå wattn,
 Och wåga mit endaste blod,
 Allenast jag sedan på ålderdomen kan,
 Få lefwa hos wännen med ro,
 Hwarmed jag med mod
 Spatserar om bord,
 Och kastar all ängslan uppå denna jord,
 Och tror dig uppå dina ord.
6. Jag får intet längre förnöja mitt sinn,
 Hos dig min utwaldaste Brud,
 Jag måste om bord, Ty det blåser god wind.
 War med oss på resan o GUD!
 Låt bräckliga brär,
 När stormande wär,
 At fullborda resan, Sen lyckeligen här,
 Hwarom jag dig hjertelig ber.
7. Så lefwe förnöjder i ensligheten din,
 Dermed jag dig bjuder adjö,
 För glöm intet wännen, skön käresten din,
 Den du har på swallande sjö,
 Bed HERren at han,
 Snart hjälper mig fram,
 Och sedan tilbakars i fädernesland,
 GUD hörer min suckan försann.
8. Den endaste glädjen i werlden jag har:
 Som gifwer mig tröst i all sorg,
 Är den lilla wännen i Kongälf jag har,
 Som intet wil gifwa mig korg,
 Jag wil med min mun,
 Wälsigna den stund,
 I hwilken wi ingick et äkta förbund,
 Gud stadfäst det redligt i grund.
9. Mång tusend god natt, til sista walet,
 Min endaste docka och wän,
 Sjelf Herran i Himmelen han mildeligen wet,
 Om jag någonsin kommer igen,
 Tro intet för mig,
 Jag sörjer ack nej,
 Den sorgen jag drager är endast för dig,
 Gud hjälper wäl lyckeligen mej.